

Efter dette deles Distrikterne med Hensyn til Udredelsen af de nødvendige Pengesummer i to Hovedafdelinger, nemlig en, som dannes af Bornholm, og en anden, som dannes af de øvrige Der. Den Andeel af Udgifterne, som efter Udkastet skal paahvise enhver af disse Dele, svarer temmelig nøie til deres Folkemængde, da denne udgjør respective c. 4,15 og 95,85 pCt. af den hele Befolkning, medens det foreslaaede Udgiftsbeløb udgjør resp. c. 4,2 og 95,8 pCt. Det synes imidlertid tvivlsomt, om Fordeling efter Folkemængden netop her skulde være paa sit rette Sted, da der er Grund til at antage, at Bornholm, som vistnok er den mindst velhavende af Derne, herved vil komme til at udrede Mere, end der billigviis kan tilkomme den efter dens Evne. Til dette Punkt skulle vi senere komme tilbage.

Derne, med Undtagelse af Bornholm, deles igjen i to Afdelinger, Kjøbstæder og Landdistricter, af hvilke hine skulle bære 12,5 pCt. og disse 83,3 pCt. af Udgifterne, en Fordeling, som ogsaa nøie slutter sig til Folkemængden, som i disse Dele udgjør resp. c. 12,4 og 83,2 pCt. Udvalget skal Intet indvende imod Anvendelsen af denne Fordelingsmaade her, da det erkjender den store Vanskelighed af at finde nogen bedre; derimod kan det ikke tilraade at gaae ind paa Udkastets Forslag om den Maade, hvorpaa Udgifterne videre skulle fordeles indenfor Grændserne af enhver af disse Afdelinger.

Hvad Kjøbstæderne angaaer, er det foreslaaet, at disse enkeltviis skulle deeltage i Omkostningerne i Forhold til deres Folkemængde, en Fordelingsmaade, som tidligere har været den almindelige, men som paa Grund af dens Ufuldkommenhed ved Skattefajmændragningsloven af 20de Juni 1850 § 3, er blevet afløst af Fordeling deels efter Folkemængde, deels efter Bygningernes Assurancefum. Der er neppe nogen Grund til at forlade det saaledes vedtagne Princip, og alene for det foreliggende Tilfædes Skyld paany at optage hin Ligningsmaade. At Fordelingen i hver enkelt Kjøbstad staaer efter Formue og Leilighed, maa aldeles billiges.

Hvad Landdistricterne i denne Anledning angaaer, da skal Udgifterne bæres af Amtsrepartitionsfondene og fordeles paa dem i Forhold til det under dem hørende Hartkorn. Hartkornet bliver saaledes her den eneste Basis for Fordelingen. Dette ansee vi for en af de største Mangler ved Udkastet. Hartkornet er ikke og kan ikke være Grundvold for en billig Skattefordeling, baade fordi der, ogsaa i Landdistricterne, findes Mange, som ikke ere Hartkornbestdere, som dog kunne og bør deeltage i Udgifterne, og fordi Hartkornet ingenlunde afgiver en Norm for selve Hartkornbestdernes Evne til at udrede Skatter. Dette er en almindelig erkjendt Sandhed, og det vilde være overflødigt, ligesom ogsaa for vidtløftigt, her nærmere at udvikle den. Vedtagelsen af en saadan Bestemmelse vilde derfor foranledige de største Ubilligheder. Et enkelt Exempel vil være oplysende. Frederiksberg er uden al Tvivl paa Grund af Kjøbenhavns Nærhed et af de mest velhavende Sogne paa Derne; det har forholdsviis kun lidt Hartkorn; efter dette vil det kun komme til at udrede c. 1,05 pro mille af de Udgifter, Landdistricterne i denne Afdeling skulde udrede, medens det efter sin Folkemængde skulde udrede c. 4,95 pro mille. Befolkningen her vil saaledes komme til at bære en mindre Andeel, end der forholdsviis tilkommer den. Lignende Uregelmæssigheder gjentage sig naturligviis mere andre Steder.

Bornholms Kjøbstæder og Landdistrict udgjør tilsammen et Fordelingsdistrict, fordi hele Den udgjør et Repartitionsfond. Til dette svare Kjøbstæderne en Trediedeel, hvilket temmelig nøie svarer til deres Folkemængde; de komme saaledes ogsaa til at deeltage i Udgifterne til den paatænkte Helbredelsesanstalt i Forhold til denne; men det vil vistnok ikke være rigtigt at ansee disse Kjøbstæders Folkemængde for et rigtigt Udtryk for deres Evne til at bære Skatter; Befolkningen i dem er uden al Tvivl mindre velhavende end i de andre Kjøbstæder, hvilket fremgaaer deraf, at deres Bygninger ere langt lavere asfurerede. Medens deres Befolkning udgjør 10,2 pCt. af Dernes Kjøbstadbefolkning, udgjorde deres Bygningers Assurancefum den 1ste Januar 1850